

GFB fürdőtrikók jobb, olcsóbb mint a külföldi Pollák Testvérekénél

— Egyszer már volt alkalmam — mondotta ezután gróf Károlyi —, hogy a titkos választójogról kifejtsem álláspontomat. A mai választójog elavult és kiadatós, hogy az új választás ne ezen az alapon történjék meg. A közvélemény megnyugtatójáról van szó és a közvélemény csak akkor nyugszik meg, ha a kérdés nem oldódik el. A litkoság kiterjesztése is hozzátartozik a

közvélemény megnyugtatójához.

A többség ezután az appropriációs javaslatot megszavazta.

Az ülés végén Györki Imre az utazók jogviszonyának rendezéséről interpellálta meg a kereskedelmi minisztert. A Ház legközelebbi ülését kedden tartja.

Elegáns

CIPŐT

leg-
olcsóbban

ZSURKÓ-nál
vásárolhat!

mert a nagyban gyártás lehetővé teszi a prima minőségnek olcsó áron való árusítását.

IRÁNYÁRAK:

Női cipő

Férfi fekete cipő

P 8-50-től 10-50-ig

P 11-50-től 13-50-ig

Férfi barna cipő

Gyermekcipők nagy választékban

P 12-50-től 18-50-ig

Üzem és ujonnan átalakított üzlet: **Kossuth Lajos sugárút 6. Telefon: 17 72.**

Az Országos Alföldi Bizottság jövő vasárnap Szegeden tartja meg vándorgyűlését

(A Délmagyarország munkatársától.) Az Országos Alföldi Bizottság, mint ismeretes, 19-én tartja szegedi vándorgyűlését gróf Klebelsberg Kunó kultuszminiszter elnökségével. A vándorgyűlést nagy apparátussal készíti elő. Dr. Somogyi Szilveszter polgármester hatszáz meghívót küld szét. Meghívja a képviselőház és a felsőház alföldi tagjait, mintegy harminc képviselőt és felsőházi tagot, az alföldi vármegyék főispánjait és alispánjait, a

városok polgármestereit, a járások főszolgabíráit, a papság és a katonaság képviselőit.

Összeállították a vándorgyűlés programját is, amely szerint a vendégek túlnyomó része szombaton érkezik Szegedre. A délelőtti órákban megtekintik a várost, egy órákor társasbéd lesz a Hági-étteremben, délután négy órákor autóbuszki-rándulás Alsótanyára, ahonnan este kilenc órákor érkeznek vissza, utána vacsora lesz az ujszegedi vigadóban. Vasárnap délelőtti 11 órákor kezdődik a vándorgyűlés a városi háza közgyűlési termében. A vendégeket Somogyi polgármester üdvözl, utána gróf Klebelsberg Kunó tart megnyitó-beszédet. A programon egyelőre három előadás szerepel: Ereczy Károly volt miniszter „A mezőgazdasági termény értékesítése és a gazdasági kibontakozás”, Sajó Elemér „Vizügyi kérdések” és dr. Kogutowicz Károly „A tanyavilág problémái” címen tart előadást. Az előadások és a vita után megalakítják a bizottság szegedi csoportját. Délután három órákor társasbéd lesz az ípartestület dísztermében, öt órákor az ujszegedi versenyuszodát nézik meg a vendégek.

ROLL-FILM
egy pengő
LIEBMANN

látványosnól.

Kelemen ucca.

Aron és Molnár

szabadalmi iroda új helyiségei:

VIII., Róka Sándor-u. 2. (Központban a Corvin-áruház mellett)

A költő sirja

Írta Móra Ferenc.

Fehér márványoszlop tetején két összebujó pelikán, a legendák szent madara, amely szíve vérevel táplálja szülőit; öt éhes fiókka tépdési az anyamadar mellét, egymásnak előgetve, mégis egymáshoz simulva. A fehér márványban aranybetűs írás: Kisteleki Ede költő és író, 1861. nov. 25—1931. május 14. Alatta az anyapelikán neve, a költő hitveséé, aki pár hónap múlva utanaszállt párjának az égi magyokba. A sírkő lábában négy soros vers:

Nápfény sugározik a madarakról,
Szívtét epedni jobban nem lehet,
Szülőit mely szülővel egybekapcsol,
E szobrocskákban él a szeretet!

A függőleges oszlop egy vízszintes márványlap közepéből tör az égnek, azon nyugszik kinyitva a kőből kifaragott verskötet: a Könyörgések könyve.

— Ez ihletett meg, — mondta szerényen a fényes szemű szobrász, Istók János, mikor elragadtatva magasztaltuk neki alkotása finom szépségét és mély szimbolikáját, amely a rákoskeresztúri temető márványerdejében annyi művészet közt is magához kapja a szemet. — Azt csináltam meg, amit ő álmodott meg magának abban a négy sorban.

— Liraj költő ennél szebbet nem álmodhatott magának, — törölgette a szemüvegét Szász Károly, aki úgy került a síremlékvatásra, hogy egy redakcióban szolgált a költővel valamikor ötven évvel ezelőtt, mikor még tele volt nápfénnyel és rimmel a világ s titokban a vezércikkírók is mind költők voltak. (Az öreg kegyelmes máig is megmaradt költőnek s engem, aki rég leszálltam a szárnyaslóról, mint árulót szokott megölelni.)

Márkus Miksa is ott volt, a magyar újságírók elnöke s arról beszélt Soltész Adolffal, — akitnek hamar fényessé vált neve a Kistelekiével egy szegedi redakcióban gyúlt ki az árvíz után, — hogy a költő embernek se a világba való

volt. Senki se látott benne soha gögőt, csak szerény alázatot; aki az íróasztalától a csillagok közé szárnyalt, az az élet útjain soha senkitől el nem fogta a napot s maga elő engedte a legfiatalabb kollégát is.

Ezt én bizonyíthattam legjobban, aki harminc esztendővel ezelőtt csakugyan a legfiatalabb kollégája voltam, mint elsőnapos riportér. Beszögödtem egerészó macskának, noha még legyet se fogdosztam soha. A városi háza folyosóján mutattak be a szelid szemű, méla nézésű költőnek, aki már akkor öszülni kezdett a halálának.

— Kisteleki Ede vagyok, — szorította meg a kezemet, egy kicsit oldalát szegte a fejét és kesernyésen mosolygott. — Csodálkozok, ugy-e, hogy engem itt lát riport után szaladgálni?

Csakugyan csodálkoztam. Addig csak pesti lapokban láttam a nevét, versek alatt, sőt egy versét vizsgaversnek is szavaltam az Endrődi-féle anthológiából. Huszonhárom éves félegyházi fejemmel én azt hittem, hogy aki oda ockerült, az glóriát visel kalap helyett s az előtt minden ember leveszi a kalapját, de még a király is a koronáját. Ez a költő pedig — életemben az első, akit egész közlelő láttam — igen nyúltes száfmakalapot viselt s azt igen emelte meg az írások előtt is.

— Igen, kollégám, az ambróziával nem lehet jólakni, muszáj kenyeret is keresni, — fogott karom a költő. — És ön milyen riportot fog csinálni?

— Közigazgatást, — mondtam hebegve. — Arra osztott be Békefi szerkesztő ur.

(Okos ember volt az nagyon, Isten nyugtassa. Tudta, mitől gyógyul ki leghamarabb az ember a költészettől.)

A költő eleresztette a karomat és összezsápta a kezét.

— Szegény fiut Biztosítva róla, hogy soha se fog beletanulni. Én már tizenöt éve csinálom a szegedi közigazgatást, de még most se értem. Eneklős hangejtése volt, hol dithiramb zengett benne, hol zsolozsma bugott. — Most nagyon fájdalmas elégia sirt ki belőle. Nem egészen indokoltan. Ismertem én olyan embereket is, akik egész

A gázgyári kishbizottság tárgyalása

(A Délmagyarország munkatársától.) A gázgyári kishbizottság szombaton délután ült össze, hogy megvizsgálja a gázgyár központi igazgatóságának a szerződéstervezet nagybizottsági tárgyalása alkalmából függőben hagyott kérdésekre vonatkozó pótajánlatát. A kishbizottság ülése félkilencor ért véget, dr. Pálffy József polgármesterhelyettes érdeklődésünkre kijelentette, hogy a kishbizottság tanácskozásáról részletes felvilágosítást nem adhat a nyilvánosságnak, mindössze annyit mondhat, hogy a kishbizottság sorra vette a függőben hagyott kérdéseket és a gázgyár pótajánlatára vonatkozó észrevételeit a nagybizottság elé fogja terjeszteni.

INGYEN FÜRDÖDNET,

merl minden fürdőruhához fürdőjegyet adunk

ingyen, pénztárunknál.

FÜRDŐ ruhák
cipők
sapkák
TENNISZ ütők, cipők, ingek,

habdék Hurozás és javítás szakszerűen
Glüchthal és Társa
Caekonica-ucca 3

Törli aranyat, régi pénzt, zá-logjegyet ismét magas áron vásárol
TÓTH órák.

Felelős szerkesztő: PASZTOR JÓZSEF.
Nyomtatott a kiadótulajdonos Délmagyarország
Hírlap- és Nyomdavidálalati Rt. könyvnyomdájában
Felelős ügyvezető: Klein Sándor.

életükön keresztül csinálták a közigazgatást, még pedig nem kívülről, mint az újságíró, hanem belülről, — még se értették.

... A magam részéről nem sokáig műveltem ezt a szakmát, de azért Kisteleki Edével vagy tíz esztendőn keresztül, míg szerkesztőségbe járó ember maradtam, mindennap együtt voltam. Hol fehér asztalnál, átbösködött éjszakában, hol a tintapótltyesnél, amikor belefehétem a főszerkesztői székbe. (Sokka' később kezdtem az öszülést, mint ő, de egy-két év alatt ugy elhagytam, hogy ő évtizedek alatt se ért utól.) De sohase láttam másnak, mint költőnek, — nem hiába hívtuk annak szemtől-szembe is, a háta mögött is. Talán ő volt az utolsó rapszód, aki még hitt a költő méltóságában s úgy viselte a fehér lógát, mint Jupiter papjai viselték még akkor is, mikor már bezárt templomaik rég beomlottak. Minden szava, minden gesztusa olyan volt még a legféltetlenebb bohémtréfák közt is, mintha örökösben magán éreznék egy csillag sugarait, amely más földi zsemének ha-hatatlant.

— A szív, a szív, kedves kollégák, — mintha az ő hangja sóhajtott volna fel a márványtömbök alól, ahogy a karcsu thujákat megzugatta a szél és a Könyörgések könyvét behavazta galagonyaszirtommal. A pelikán-fiókák, mind embernji ember már, csöndösen zokogtak és mindnyáján éreztük, hogy itt csakugyan „Nápfény sugározik a madarakról” s az öreg pelikánok, akikért ennyi könny hullik, nem haltak meg s e pillanatban boldogan hajlítják össze fejüket az örök világosságú égi mezőkön...

Megkértem a gyerekeket, hogy küldjenek nekem fényképet a pelikánmadaras síremlékről. Most kaptam meg, itt van az asztalomon. Ha más világ volna, vinném a város uraihoz és azt mondanám, csináltassuk meg márványkútnak, névtelen emlékül az öreg közigazgatási riporternek, aki névtelenül annyi aranyszálat himezett a szegedi élet szönyegébe. De ilyen persze a mi életünkben már sóhajtaní se lehet, azután pedig ki beszél rólunk? Hát legalább ez a pár sor szentelje meg a szegedi sajtóban a költő sirját, akit Kisteleki Edének hívtak.